

KAPITOLA 1.

Do nízkého domu na kraji města svítlo zapadající slunce. Z komínu pomalu stoupal dým a na malé zahrádce švitořili ptáčci sedící na keřích plných červeného ovoce. Na rozpálených krbových kamnech zlehka probublávala zeleninová polévka. Z vedlejšího pokoje se ozýval slabý dětský pláč, který po uklidňující ukolébavce utichl.

Dveře se neslyšně otevřely a žena se vrátila k vaření jídla. Netrpělivě se dívala ven z okna a čekala, kdy přijde manžel a přinese novinky. Snažila se být potichu, aby hošíka nevzbudila. Proto si raději sedla ke stolu, aby nerážovala po kuchyni, a přemítavě koukala na dveře.

Muž přišel domů ve chvíli, kdy už v ohništi dohasínaly poslední uhlíky. Polévka dávno vystydla a žena spala na velké posteli v ložnici. Držela za ruku malého chlapce, který spal vedle ní, a ve spánku vypadala překrásně. Chvíli přemýšlel, jestli ji má vzbudit, potom jen mávl rukou a šel okusit polévku. I studená chutnala výborně. Nalil si ji do misky, ukrojil si kus chleba a začal pomalu jíst. Byl unavený, měl za sebou perný den. Doufal, že ho pochválí, protože byl úspěšný.

Jen co položil lžici na stůl, že si zbytek polévky dopije, uslyšel vrznutí dveří. Nestačil nijak zareagovat, když ucítil silné plácnutí do zad, a tak se celý polil. Žena se tiše rozesmála. S povzdechem dopil, co zbylo, postavil se a opatrně si svlékl mokrou košili.

Nevrle prohodil: „Sal, to nebylo vůbec vtipné.“